

SXEDIO.G49

23.8.1958: Ο ΚΑΛΛΗΣ ΣΑΚΚΑΣ ΠΕΦΤΕΙ ΣΕ ΕΝΕΔΡΑ ΒΡΕΤΤΑΝΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΣΤΗ ΛΥΣΗ

Ο Καλλής Σακκάς ήταν ένας από τους αγωνιστές που αν δεν έπεφτε στη Λύση κανένας δεν θα μάθαινε ποτέ ότι ήταν μέλος της ΕΟΚΑ.

Ησυχος, μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, δεν έδινε σε κανένα την εντύπωση ότι ήταν ένας από τους μεγάλους αγωνιστές της γενέτειρας του Γρηγόρη Αυξεντίου.

Στις **23 Αυγούστου 1958** ο Καλλής Σακκάς ανέλαβε τη μεταφορά όπλων μαζί με τους συγχωριανούς του Μιχαήλ Καϊλή (Σιάλο), Δημητράκη Φανή Αναστάση και Παναγή Λάρκου (Αμίαντρο).

Συναγωνιστές τους είχαν συλληφθεί κι' έπρεπε να αλλάξει ο χώρος που φυλάγονταν τα όπλα.

Στο δρόμο έπεσαν σε ενέδρα έξω από τη Λύση, παρά την τοποθεσία Αγλάσκα.

Έπεσαν οι Καϊλής, Σακκάς και Αναστάση ενώ ο τέταρτος της ομάδας Παναγής Λάρκου διέφυγε ύστερα από μάχη.

Αφηγήθηκε ο Λάρκου:

"Προχωρήσαμε κάπου **100** μέτρα, οπότε ο συντροφος μου Δημητράκης (Αναστάση) που έσπρωχνε το ποδήλατον (με το οποίο μετέφερε τον οπλισμό) εφώνασε δύο φορές "Παναγία μου, Παναγία μου" και δεν εκινήθη από την θέση του. Αμέσως σήκωσα την κεφαλήν μου και είδα στα δεξιά μου, (υπήρχε φεγγάρι το βράδυ εκείνο) σε απόστασιν **10** μέτρων από μας, πέντε στραιώτες να έρχονται τρεχάτοι πάνω μας και μπροστά τους ένα σκύλο. Όταν τους είδα αμέσως η σκέψις μου πήγε στα όπλα, ότι δεν έπρεπε να τα παραδώσω χωρίς μάχην και να με συλλάβουν ζωντανόν. Ανέσυρα από την ζώνην το όπλο μου και το έστρεψα κατ' επάνω τους έτοιμος να πυροβολήσω, αμέσως έστρεψα το βλέμμα μου προς τους Καλλήν (Σακκάν) και Σιάλλον (που προπορεύονταν) και τους είδα να κοιτάζουν προς το μέρος μας χωρίς

προφανώς να αντιληφθούν τον στρατόν. Επυροβόλησα εναντίον των στρατιωτών αποφασισμένος να αγωνισθώ μέχρις εσχάτων και το βλήμα μου εκτύπησεν ένα στρατιώτην στο στήθος. Όταν επυροβόλησα ξανακοίταξα προς τους συντρόφους μου και είδα πέντε στρατιώτες να ευρίσκονται δέκα μέτρα από τους Σιάλον και Καλλήν. Ο Σιάλος πυροβολούσε. Ξαναπυροβόλησα, αλλά δυστυχώς το όπλον μου έπαθε αφλογιστίαν.

Αμέσως ήρχισα να υποχωρώ μαζί με τους άλλους προς τα νότια, σε απόστασιν **3-4** μέτρων από την αρχικήν μας θέσιν ήρχισαν και οι πυροβολισμοί εναντίον μας, υπό των στρατιωτών με αυτόματα και μαρτίνια. Τελικά μπόρεσα και έρριξα ακόμα ένα πυροβολισμό και έπεσα. Αλλά προτού πέσω είδα τον Σιάλον να πέφτει, να σηκώνεται να πυροβολή και πάλιν να πέφτει. Δεν γνωρίζω κατά πόσον την στιγμήν εκείνην ετραυματίσθη ή έπεφτε για να προφυλαχθή, ενώ τον Καλλήν τον είδα να σταματά και να έχη το κεφάλι σκυφτό. Όταν έπεσα κάτω ήμουν με την εντύπωσιν ότι με πέτυχαν, διότι οι σφαίρες με έζωναν σαν χαλάζι. Αρχισα λοιπόν τότε να κυλώ και πότε να σηκώνωμαι και να κάνω ζικ ζακ, εώς ότου έφθασα σε ένα αμπέλι. Τότε με έχασαν και εσταμάτησαν τους πυροβολισμούς εναντίον μου. Το αμπέλι βρισκόταν περίπου **150** μέτρα από τον τόπον της συγκρούσεως.

Όταν εσταμάτησαν οι εναντίον μου πυροβολισμοί δεν άκουσα τίποτε εκτός από τα βογγητά, τα οποία ως υπελόγησα ήσαν από τον Δημητράκην.

Η μάχη από την στιγμή που είδαμεν τους στρατιώτες μέχρι της στιγμής που εσταμάτησαν οι πυροβολισμοί διήρκεσεν ελάχιστα λεπτά. Όταν προχώρησα **400-500** μέτρα, ήκουα έκρηξιν χειροβομβίδας και πυροβολισμούς αυτομάτου, Υπέθεσα ότι ο Σιάλος (Καϊλής) ετραυματίσθη και μη δυνάμενος να διαφύγη έρριξεν εναντίον των στρατιωτών την χειροβομβίδα, την οποία έφερεν και οι στρατιώται ήνοιξαν πυρ εναντίον του.

Από αστυνομικόν του σταθμού Βατυλής, ο οποίος εκείνην την νύκτα βρισκόταν σε υπηρεσίαν εις τον ασύρματον ελήφθη η ακόλουθος πληροφορία:

"Κατόπιν συγκρούσεως εις τα νότια της Λύσης με ομάδα τρομοκρατών, οι οποίοι μετέφερον όπλα, έχομεν πέντε νεκρούς και ένα τραυματίαν, ενώ οι τρομοκράτες ένα νεκρόν και δύο τραυματίας".

Οπως εξηκριβώθη αργότερον, εκ της ιδίας πηγής τραυματίαι ήσαν οι Καλλής (Σακκάς) και ο Δημητράκης (Αναστάση) τους οποίους σκότωσαν οι Αγγλοι την αυγήν. Αργότερον εκυκλοφόρησεν φυλλάδιον ο Διγενής εις το οποίον ανέφερε τις απώλειες των Αγγλων".

Η αρραβωνιαστικιά του Καλλού Σάββα Ευστούρη από τη Λύση είπε μέσα στον πόνο της από το χαμό του: "Είμαι περήφανη γιατί πέθανε για την πατρίδα".

Και ο ανάπηρος πατέρας του Παναγής Σακκάς πρόσθεσε: "Δεν λυπούμαι για το γιο μου. Λυπούμαι γιατί πέθανε ο Καλλής μου, ο προστάτης μας, πριν νάρθει στον τόπο μας η ελευθερία. Αισθάνομαι τιμήν γι' αυτόν".